

Nechápaví (Harry, Ginny, Ron a Hermy - vtipné!!!)

Ginny práve ukladala svojho trojmesačného syna do postieľky a potichu mu zaspievala uspávanku, aby zaspal. Občas jej dal trochu zabrat', ale bol to jej poklad. Hoci bol ešte malý, jeho podoba s otcom sa nedala prehliadnuť.

Diet'a pokojne spalo vo svojej postieľke a ona mohla ísť pripraviť večeru svojmu manželovi, ktorý sa vrátil z práce určite unavený. Harry pracoval na ministerstve na oddelení bystrozorov a nedávno sa stal zástupcom ich vedúceho. Ginny nepochybovala o tom, že to nebude dlho trvať a vypracuje sa až na pozíciu vedúceho. Kingsley Pastorek, ktorý sa po smrti Voldemorta stal ministrom a doposiaľ zastával svoju funkciu, ho naozaj podporoval a Harry na sebe tvrdo pracoval. Kým na svet neprišiel James, bol ich život naplnený len a len prácou. Ako veľmi sa to za tú krátku chvíľu zmenilo, pomyslela si Ginny.

„Ahoj, zlatko, už som doma.“ privítal ju bozkom, keď sa vrátil. Potom zamieril do svojej pracovne, kde si odložil svoje veci. Keď sa asi o päť minút opäť zjavil v kuchyni, ležala pred ním teplá večera a Ginny sa zvrátila pri sporáku.

„Pod' sa najesť so mnou, Ginny.“ vzal ju jemne za ruku a odviezol ju ku stolu. Potom švihnutím prútika vytiahol z police tanier pre Ginny a aj jej naložil.

„Harry, mám ešte dost' práce.“ protestovala a už vstávala od stola.

„Nie, Ginny. Pokojne sa najedz a ja to potom upracem. Máš toho za celý deň s Jamesom určite dost'. Musíš si odpočinúť.“ opravil ju jemne.

„Som v poriadku. Mama to zvládla so siedmymi deťmi, tak ja to zvládnem s jedným.“ odporovala mu.

„Tvoja mama je rovnako obdivuhodná ako ty. Ale ja naozaj nepotrebujem teplú večeru každý deň a dom lesknúci sa čistotou, ak to bude znamenať, že budeš večer čo večer usínať na smrť unavená. Oveľa radšej by som ťa našiel sedieť na gauči a ja neviem, možno si čítať, alebo sa hrať s Jamesom a proste byť šťastná. Netrápiť sa či je alebo nie je všetko nablýskané. A ak to znamená, že budem občas variť ja, alebo ti budem pomáhať v domácnosti, tak to je to najmenšie, čo pre teba môžem urobiť.“ povedal jej.

„To od teba nechcem, Harry.“

„Ale ja to chcem urobiť pre teba. Asi som ti dnes ešte nepovedal, ako veľmi ťa milujem.“ usmial sa a ona konečne prestala protestovať. Večera na stole zostala nedotknutá a Harry si svoju ženu odviezol po schodoch do spálne, aby spolu strávili krásny večer.

O niekoľko dní sa zastavila na návštevu Hermiona. Dnes mala voľno v práci a prišla sa pozrieť na malého Jamesa.

„Je taký rozkošný.“ rozplývala sa Hermiona. „Už by som tiež chcela vlastné.“ povzdychla si.

„A čo ti v tom bráni?“ podpichla ju Ginny.

„Veď vieš, obaja s Ronom sme denne zavalení prácou. Ja neviem, či je na to teraz ten správny čas.“ mračila sa.

„Hádám mi nechceš tvrdiť, že je ti kariéra milšia, než vlastné dieťa? my sme to s Harrym tiež neplánovali, ale stalo sa a obaja sme boli veľmi šťastní. Ver mi, také niečo ti zmení pohľad na svet.“

„Asi áno.“ pripustila Hermiona a vzala si Jamesa na ruky, aby sa s ním mohla na chvíľu pohrať. Vtedy ešte netušila, ako blízko má k splneniu svojho želania.

Dozvedela sa to o týždeň neskôr, keď bola u sv. Munga na nejakom vyšetrení. Necítila sa dobre a Ron naliehal, aby to nepodceňovala. Keď však už tretí deň po sebe zvracala, rozhodla sa poslúchnuť a navštíviť nejakého liečiteľa.

„Gratulujem vám, pani Weasleyová. Ste tehotná.“ usmiala sa na ňu jedna z ošetrovateliek, ktoré sa jej ujali.

„Čože?“ vykrikla zmätená Hermiona. „Ja som tehotná? Ste ... ste si istá?“ neverila stále svojim ušiam.

„Úplne istá. Jednak máte všetky typické príznaky sprevádzajúce tehotenstvo a jednak to potvrdzujú vaše krvné testy.“ usmievala sa nad'alej ošetrovatel'ka a podala jej niekoľko brožúr pre budúce mamičky.

„Aha, no.. tak teda... ďakujem.“ vzala si ponúkané letáčky a vyšla na chodbu. Posadila sa do malej kaviarničky ned'aleko nemocnice a otvorila jednu malú knižku. Keď si začala uvedomovať skutočnosť, že naozaj bude matkou, na tvári sa jej objavil blažený úsmev. Potriasla hlavou nad tým, aká bola hlúpa, že si to neuvedomila skôr. Odrazu sa zháčila. Nevedela, ako to povie Ronovi. Doteraz spolu o deťoch príliš nehovorili a keď, tak vždy len o vzdialenej budúcnosti.

nepochybovala o tom, že bude mať radosť, to rozhodne nie. len nevedela, ako tú novinku prijme. On je tak trochu... ako by to povedala, trochu ...nenašla správny výraz. Keď si spomenula, ako ju vlastne požiadal o ruku, teda ako ho ona požiadala, tak sa musela smiať a teraz očakávala nejakú podobnú reakciu.

Rozhodla sa zjst' si k Ginny po radu. Jednak bol Ron jej brat a ona sama už dieťa má. Mohla by jej povedať, ako to oznámila Harrymu a ako reagoval. Podľa toho si utvorí predstavu o tej Ronovej. Mohla sa síce hneď premiestniť, ale chcela sa ešte trochu prejsť a utriediť si myšlienky.

Spomínala na jednu ich búrlivú hádku, ktorá vyústila k žiadosti o ruku. Bola to jedna z ich každodenných hádok, keď oni dvaja sa hádali od prvého dňa, čo sa poznali. Až neskôr im obom došlo, že to robia naschvál, pretože sa majú radi. Vtedy spolu chodili asi dva roky a Ginny s Harrym boli už dávno zasnúbení, hoci svadbu samotnú odkladali na neurčito. Všetci traja si dokončili školu a Hermiona začala pracovať pre ministerstvo a Ron prevzal Georgov obchod. Vídali sa oveľa menej a v tých vzácných spoločných chvíľach sa neraz stávalo, že došlo k hádkam. Ani vtedy tomu nebolo inak. Ron zase zahlásil jednu zo svojich fenomenálnych blbostí a ona sa nahnevala.

„Už ma to nebaví Ron. Sme spolu tak dlho a ty si neustále na niečo sťažuješ. Ak ti to teda tak strašne vadí, tak to ukončíme. Nezdá sa, že by si mal v pláne so mnou stráviť zvyšok života, ako sa rozhodli Harry s Ginny, tak prečo to ďalej natáľhovať? Rozídeme sa a môžeš si život zariadiť inak. S niekým, kto nebude ako chodiaca knižnica, ako mi neustále vyhadzuješ na oči a kto ťa nebude neustále opravovať. Takže ak si to skutočne praješ, Ronald Weasley, je koniec a dúfam, že budeš šťastný.“ kričala naňho a veľmi sa premáhala, aby zadržala slzy. Vybehla z izby a hlasno za sebou zabuchla dvere. Ron zostal v izbe nechápavo civieť na holú stenu a nevedel, čo robiť. Jedno ale vedel určite. Vybehol za ňou a našiel ju na dvore sedieť v trávě s tvárou zmáčanou od slz.

„Ale ja s tebou chcem stráviť zvyšok života, Mína, ja som len nevedel ako ti to povedať. A hlavne, nebol som si istý, či také inteligentné dievča ako ty bude chcieť byť navždy s takým chmuľom ako som ja.“ vravel rozpačito. Tentoraz Hermiona prekvapene pozerala naňho a zabudla zatvoriť ústa od prekvapenia.

„Bože, Ron, ty si vážne chmuľo. Vieš, keby som nechcela, tak som to s tebou už dávno vzdala, lebo prepáč mi to, ale ty si beznádejný prípad.“ smiala sa a utierala si slzy do rukáva.

„Takže to znamená áno?“ uistoval sa Ron, stále ešte trochu bledý a vystrašený z možného odmietnutia.

„No, bude to s tebou asi dosť ťažké, ale ja to risknem.“ uškrnula sa Hermiona. Možno by si priala, aby táto chvíľka bola romantickejšia, možno trochu závidela Ginny spôsob, akým požiadal Harry ju, ale ona milovala Rona a nie Harryho, a on ju práve požiadal tým najhorším a najjednoduchším, ale zato najúprimnejším spôsobom a ona na tom nechcela nič meniť. Hádky v ten večer bola zažehnaná, hoci ďalšie, ktoré upevňovali ich vzťah na seba určite nenechajú dlho čakať. Nechala spomienky spomienkami a premiestnila sa domov, do Godrikovho dolu. Bývali tam aj Harry s Ginny, len o pár domov ďalej. Odložila si potrebné veci a potom šla na návštevu k Ginny. James spal a dievčatá mali čas vypiť si v pokoji čaj. Hermiona bola celá natešená a nemohla sa dočkať, kedy sa niekomu zverí so svojou novinkou.

„Počuj, Ginny. Chcela som sa spýtať, ako prijal Harry, keď si mu povedala, že si tehotná?“ spýtala sa a začervenala sa. „Čože? Počkaj, chceš povedať, že... Hermiona, to je nádhera. Blahoželám! Tak sa ti to teda splnilo.“ objala ju kamarátka.

„No a ako si to teda povedala Harrymu?“ zopakovala Hermiona svoju otázku.

„No, on sa Harry síce nezdá, ale je to hotový romantik. O tom ma presvedčil už dávno. Takže som pripravila slávnostnú večeru a keď sa spýtal, aký máme dôvod na oslavu, podala som mu malý balíček a v ňom detské ponožky. Samozrejme to hneď pochopil a sama dobre vieš, aký z toho bol šťastný. Lenže, neviem ako by toto prijal Ron.“ smiala sa pri predstave Rona otvárajúceho balíček s detskými ponožkami.

„Ako poznám svojho brata, tak by povedal niečo v zmysle, že si si asi pomýlila veľkosť lebo on má predsa väčšiu nohu.“ napodobnila Ginny veľmi verne svojho brata a obe sa nahlas rozosmiali.

„Máš pravdu, určite by mu to nedošlo. Tak mi porad', ako to urobiť?“

„No, Ronovi to musíš povedať priamo. Ale tú večeru mu rozhodne priprav. Tým u Rona nič nepokazíš. No a potom by ste mohli prísť k nám. Určite sa bude chcieť pochváliť Harrymu.“ navrhla Ginny.

„Dobre, asi máš pravdu. Tak dnes večer? Skúsím mu to povedať doma a ak to nevyjde, mohli by ste mi s Harrym pomôcť.“ rozhodla Hermiona a ešte chvíľu sa Ginny vypytovala na jej skúsenosti počas tehotenstva a pôrodu.

V ten večer sa vrátil Ron domov extrémne unavený a tak len letmo pozdravil Hermionu a sadol si k večeri. Že bolo sviatočne prestreté si ani neuvedomil a Hermionu to trochu mrzelo, ale prinútila sa nad tým len mávnuť rukou a netrápiť sa tým.

„Aký si mal deň?“ spýtala sa ho sladko.

„Ani sa nepýtaj. Nechápem, prečo si všetci dodávatelia vybrali dnešný deň, aby mi doplnili zásoby. Jeden aby sa z toho zbláznil.“ mrmlal si popod nos.

„Och, to musíš byť asi veľmi unavený a ja som pritom chcela po večeri zájsť k Harrymu a Ginny.“ poznamenala a dúfala, že ju nebude presviedčať, aby zostali doma.

„Hm, ak tam veľmi chceš ísť, tak môžeme. Už som Harryho nevidel asi týždeň a ten ich malý je tiež podarený.“ vravel a trochu sa uvoľnil. Hermionu potešilo, že tak pekne rozpráva o Jamesovi a dúfala, že mu vlastné dieťa urobí radosť.

„A aký si mala ty deň? Mala si voľno, nie?“

„Áno, mala. Zašla som k sv. Mungovi, ako si chcel.“ odpovedala akoby nič a jedla ďalej bez toho, aby naňho pozrela. Jeho vidlička však s buchnutím dopadla na tanier a on na ňu civel s otvorenými ústami.

„A? Čo ti povedali? Si v poriadku, však?“ spýtal sa s obavou v hlase.

„Áno, zlatko. Som úplne v poriadku. Som len tehotná.“ povedala pokojne akoby mu oznamovala, že dnes prečítala ďalšiu knihu. Bola však veľmi napätá a čakala, ako zareaguje.

„Aha.“ povedal sklamané a znova sa pustil do jedla. Hermione tým jedným slovom doslova vyrazil dych. Čakala čokoľvek, ale toto?

„Ja som už dúfal, vieš.... no dobre, viem, že máš dobre rozbehnutú kariéru a tak, ale keď malý James je taký krásny, Mína, aj ja už by som chcel vlastné deti. Ale ak nechceš, samozrejme ešte môžeme počkať.“ mrmlal naozaj sklamané, hoci sa to snažil ho potlačiť. V tom napätom tichu, ktoré potom nastalo v miestnosti bolo takmer počuť kameň padajúci Hermione zo srdca. Takže on len zle rozumel, aké typické pre Rona.

„Ty môj hlupáček.“ oslovila ho nežne a prišla až k nemu. Sadla si mu na kolená a zopakovala mu to, čo povedala pred chvíľou. „Som tehotná, Ron. To znamená, že budeme mať dieťa. Naše vlastné dieťa.“ usmievala sa a Ron na ňu na chvíľu nechápavo pozerol.

„To akože fakt?“ spýtal sa. „Ja budem otcom? Hermiona, povedz mi, však nežartuješ?“ uistoval sa.

„Nežartujem, Ron. Obaja budeme rodičmi.“ odpovedala mu šťastne. Ron od radosti vyskočil zo stoličky tak prudko, že skoro spadla, ale pohotovo ju chytil. Únava ho razom prešla a on ju zdvihol do vzduchu a zatočil sa s ňou. „Ja budem otec, ľudia. Budeme mať dieťa!!!“ vykrikoval tak nahlas, že ho bolo nepochybne počuť až von.

„Ron, pust' ma dole.“ prosila Hermiona, ale úsmev na jej tvári nezmizol ani na okamih.

„Pod'me!“ položil ju na zem a vybehol ku dverám, ťahajúc ju za ruku za sebou. „Musíme to povedať Harrymu a Ginny.“ vo dverách sa však ešte otočil a láskavo sa pozrel na Hermionu.

„Milujem ťa, zlatko. Ani nevieš, akú mám z toho radosť.“ pobožkal ju a potom už spolu vybehli na ulicu.

„Harry., ja budem otcom!“ vykrikoval Ron hneď, keď sa dvere otvorili a v nich stál Harry s chápatým úsmevom. Ginny mu tú novinku už oznámila.

„Ja viem, Ron. Blahoželám.“ potľapkával ho po ramene a naznačil mu, aby šiel ďalej. Potom objal Hermionu a srdečne jej blahoželal.

Ron bol z toho úplne vykoľajený a nevedel, čo robiť od radosti. Nakoniec Harry rozhodol, že pohárik ohnivej whisky by mu mohol pomôcť sa trochu ukládnúť a predsa bolo treba oslaviť tú úžasnú novinku. Zavolať Rona k baru a obom im nalial po pohárik, zatiaľ čo Ginny s Hermionou si v kúte niečo šepkali a oči im obom žiarili radosťou. Keď sa však Hermiona začala chichotať a nenápadne pozerala jeho smerom, tušil, že toto nebude jediné prekvapenie večera.

Odrazu sa Ginny postavila a zamierila k nemu. Po ceste sa ešte otočila na Hermionu a žmurkla na ňu. Objala Harryho okolo pasu a chvíľu sa tvárila akoby nič a počúvala historku, čo práve rozprával jej brat.

„Ginny, zdá sa mi to, alebo predtým mnou niečo tajíš?“ spýtal sa Harry, keď nalieval Ronovi ďalší pohárik. Svoj už odložil. Nebol zvyknutý na alkohol a jeden bol už aj tak viac než dosť.

„Vieš, Harry, Hermiona nie je jediná tehotná. Možno je to trochu skoro, ale aj my budeme mať dieťa.“ zoširoka sa naňho usmiala. Jej manželovi zmrzol úsmev na perách a ruka, ktorou podával Ronovi pohár s whisky sa zastavila na polceste. Stále ešte v šoku ho do seba obrátil na ex a potom konečne pozrel na Ginny.

„My...budeme mať ďalšie dieťa?“ dostal zo seba. Všetci v miestnosti sa rozosmiali.

„Teda, myslel som, že to prijmeš lepšie, kamarát.“ vysmieval sa Ron a zadúšal sa od smiechu.

„Sklapni, Ron.“ zarazil ho Harry, ale bezúspešne. Ginny len zdvihla obočie a spýtala sa:

„Ty snáď nemáš radosť?“

„Nie, teda áno, teda... Jasné, že mám radosť. Ani nevieš akú, ale ... je to pre mňa trochu šok.“ priznal a začervenal sa. Potom sa aj on pridral k ďalšiemu výbuchu smiechu a dôvod na oslavu v ten večer nebol jeden, ale hneď dva.